722/05

Den 2. maj 2005 blev i sag nr. 64.531:

xxxx xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har gruppeulykkesforsikring i PFA Pension, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at kravet var forældet, da det blev anmeldt til selskabet.

Forsikringen blev tegnet gennem klagerens bank i 1995. Klageren modtog i juni 2001 en skrivelse fra selskabet, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

> "Vi skal herved meddele Dem, at forsikringsbetingelserne for Deres Familiesikring Kundegruppeliv som er oprettet via Lokale Pengeinstitutter ændres pr. 1. januar 2002. Fra denne dato gælder de nye forsikringsbetingelser, som er vedlagt.
>
> …
>
> Ændringen vedrører begrebet varigt mén. Det er præciseret, at der kun kan udbetales erstatning, såfremt der bliver konstateret et varigt mén. Denne præcisering har sammenhæng med de kendelser fra Ankenævnet for Forsikring, der er omtalt nedenfor.
>
> …
>
> Vi ønsker endvidere at gøre Dem opmærksom på nogle kendelser, som Ankenævnet for Forsikring har afsagt om ulykkesforsikringer oprettet gennem pengeinstitut eller

kreditforening i forbindelse med optagelse af lån. Ankenævnet har fastslået, at såfremt forsikringsbetingelserne angiver, at forsikringen dækker et ulykkestilfælde, der medfører 'invaliditet' kan den forsikrede have en berettiget opfattelse af at være dækket ved varigt erhvervsevnetab som følge af et ulykkestilfælde - og ikke ved 'varigt mén' som følge af et ulykkestilfælde, sådan som det er tilsigtet med denne type forsikringer.

I PFA Pension har vi allerede tilpasset vores sagsbehandling, og tidligere sager er blevet eller vil blive gennemgået. Vi følger den praksis, som Ankenævnet for Forsikring har lagt. I de nævnte tilfælde dækker vi ulykkestilfælde, hvor forsikrede har pådraget sig et varigt erhvervsevnetab, der svarer til den dækningsberettigede procentsats for varigt mén, hvis de øvrige betingelser for dækning er opfyldt.

Der kan dog være ulykkestilfælde, som således kan være dækket af de nævnte ulykkesforsikringer, og som vi ikke har kendskab til. De bedes derfor rette henvendelse til PFA Pension, hvis De har oprettet forsikringen før 1997 og har været udsat for et ulykkestilfælde, som har påført Dem et varigt erhvervsevnetab på mindst 25%. PFA Pension vil herefter undersøge, om betingelserne for eventuel udbetaling fra forsikringen er opfyldt."

Selskabet modtog den 6/5 2004 en anmeldelse fra klageren om, at hun den 30/9 1999 kom til skade i forbindelse med et færdselsuheld. Ifølge skadeanmeldelsen lider klageren i dag af posttraumatisk stress-syndrom. Endvidere har hun neuropsykologiske vanskeligheder. Ifølge skadeanmeldelsen har klageren været sygemeldt siden august 2001. Til brug for sagens behandling indhentede selskabet yderligere oplysninger.

Af en af overlæge M.K. udarbejdet neurologisk speciallægeerklæring af 23/11 2000 fremgår bl.a. følgende:

"**Konklusion**

Skadelidte er opereret for ikke rumperet aneurisme i 1998 uden sikre følger. Er udsat for trafikuheld 30.09.1999. Der var ikke umiddelbart symptomer på hjernerystelse i form af hukommelsestab, hovedpine, kvalme eller opkastninger.

Har efterfølgende haft betydelige gener svarende til halebenet. Har endvidere haft gener i form af afbrudt søvn, øget trætbarhed, øget søvnbehov, nedsat koncentration og indprentning. Har på grund af dette reduceret sin arbejdstid, men hun synes stadigvæk det kniber at klare det. Er psykisk berørt af traumet, som hun ikke har fået gennemarbejdet. Ægtefællen blev svært invalideret. Har trafikangst og oplever mareridt.

Har således et traumatisk psykosyndrom, der tilrådes behandlet. Man kan ikke umiddelbart afgøre i hvor stor grad hendes gener kan skyldes følger efter mulig hjernerystelse."

Af en af overlæge B.S. udarbejdet neurologisk speciallægeerklæring af 26/2 2002 fremgår bl.a.:

"**Aktuelle**

…

Efter ulykkestilfældet var hun i stand til at gå i arbejde på fuld tid umiddelbart, men måtte efter 3 uger sygemelde sig fuldtids i 3 mdr., herefter arbejdede hun halvtids i ½ år, hvorefter hun 01.11.00 - 07.08.01 arbejdede 30 timer om ugen, og siden har hun været uarbejdsdygtig. Det er endt med, at hun er blevet fyret fra d. 01.05. i år.

De væsentlige følger, hun nu oplever efter ulykkestilfældet, er problemer med korttidshukommelsen, koncentrationsbesvær og manglende overblik. Føler sig forvirret.

…

Indtryk

Synes således siden ulykkestilfældet, at hun i modsætning til tidligere har fået nedsat hukommelse, problemer med koncentrationsevne og overblik samt, når hun bliver stresset, kan hun blive svimmel og få skinrotation for øjnene, hvor hun evt. kan blive nødt til at lægge sig. Pga. den nedsatte hukommelse har hun måttet sygemeldes, men er nu startet på optræning mhp. sine følger på institutionen V., primært 1½ time 2 gange om ugen. Der er foretaget neuropsykologisk testning ved neuropsykolog T.G.-R. 02.11.01, hvor han beskriver, at der ved de kognitive prøver var nedsat indlæring og hukommelse og problemer med overblik, hvor der skal god tid til."

Arbejdsskadestyrelsen har i en vejledende udtalelse af 19/8 2002 vurderet klagerens varige mén til 10 % og erhvervsevnetabet til 25 %. Endvidere har Arbejdsskadestyrelsen vurderet stationærtidspunktet til den 31/7 2000.

Klageren blev med virkning fra den 1/3 2003 tildelt højeste førtidspension.

Der blev den 24/4 2003 gennemført en neuropsykologisk undersøgelse af klageren. Cand.psych. M.K., der forestod undersøgelsen, har i erklæring af 30/4 2003 bl.a. anført følgende:

"**Sammenfatning og konklusion:**

…

Ved almindelig samtale i dag responderer hun relevant og velformuleret, uden særligt åbenbare intellektuelle vanskeligheder. Ved opgaveløsning af enhver art, der kræver koncentration, opmærksomhed og energimobilisering, ses imidlertid massive funktionsvanskeligheder - det være sig indlærings- og hukommelsesmæssige som overbliks- og problemløsningsmæssige. Specifikke neuropsykologiske funktionsudfald kan dog ikke iagttages. Der er f.eks. ikke tegn på konkretiseret tænkning, rumretningsforstyrrelse eller afasi. Den forringede koncentration, det reducerede initiativ, energiløsheden og udtrætningen er i omfang uforandret i forhold til neuropsykologisk undersøgelse udført for 1 år siden. Tilstanden hvad dette angår er derfor stationær. Simple dagligdags rutineopgaver må EM forventes at kunne klare i sin nuværende tilstand. Flexjob skønnes ikke aktuel på nuværende tidspunkt. Prognosen på lang sigt mener jeg fortsat, det er vanskeligt at udtale sig om. Der er ingen kendte behandlingsmuligheder, der med sikkerhed kan forventes at ændre væsentligt på situationen, som jo har antaget kronisk karakter."

Overlæge B.S. har i neurologisk speciallægeerklæring af 20/3 2004 bl.a. anført, at klageren som følge af færdselsuheldet i 1999 har hukommelsesvanskeligheder og koncentrationsbesvær. Endvidere har hun vanskeligt ved at overskue ting, hun lider af træthed, og hun har vanskeligt ved at finde ord, når hun er træt.

På baggrund af de indhentede oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 9/7 2004.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 16/7 2004 vurderet klagerens varige mén til 10 % og erhvervsevnetabet til 35 %.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning. Klageren har til støtte herfor i klageskrivelse af 20/7 2004 bl.a. anført følgende:

> "Min sag i forsikringsselskabet Tryg Forsikring er ikke afsluttet. Ligger i arbejdsskadestyrelsen. Udfra dette troede jeg ikke at jeg kunne ansøge om min erstatning i PFA. Mente det først skulle afsluttes. To års reglen har jeg ikke været bevidst omkring.
>
> Yderligere vil jeg sige at jeg har kæmpet imod at blive førtidspensionist. Har håbet at jeg ville blive bedre og kunne komme på arbejdsmarkedet igen, …
>
> …
>
> Under hele dette forløb har jeg haft rigelig at gøre med at holde mig oven vande, og ansøgning til PFA har jeg ikke husket eller tænkt på. Dette skal også ses i lyset af min diagnose. Alt andet har jeg advokat til at tage sig af.
>
> Da min bankrådgiver ved gennemgang af mine papirer i forbindelse med jeg bliver enke i november 03, ringer til mig om at jeg skal ansøge PFA om min erstatning nu, gør jeg dette, men får afslag.
>
> Ud fra min tilstand har jeg ikke kunne handle anderledes. En tilstand som jeg er havnet uforskyldt i, som jeg gerne var foruden og som jeg har kæmpet imod."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 10/8 2004 til nævnet bl.a. anført:

> "Da vi har vurderet, at skadelidte i hvert fald ved udfærdigelsen af speciallægeerklæringen i november 2000 havde kendskab både til skadens følger og dermed også til eventuelle krav mod PFA, har vi beregnet forældelsesfristen fra udgangen af år 2000. Det betyder, at fristen er endeligt udløbet ved udgangen af 2002. …
>
> På grundlag af det fremsendte finder vi ikke anledning til at ændre vores tidligere afgørelse, og vi fastholder dermed afgørelsen i vores brev af den 9. juli 2004.
>
> …
>
> Subsidiært skal vi gøre opmærksom på, at denne forsikring dækkede varig invaliditet fra 25 procent på skadetidspunktet. Såfremt Ankenævnet ikke anerkender vores af-

gørelse i vores brev af den 9. juli 2004, mener vi, iht. vores brev til alle bankkunder i juni 2001 og nye betingelser gældende fra den 1. januar 2002, at kravet om varig invaliditet/tab af erhvervsevne under alle omstændigheder er forældet med udgangen af december 2003, da skadelidte ikke har rettet henvendelse til PFA efter at være blevet opfordret til det i brevet fra juni 2001."

Af de på ulykkestidspunktet gældende forsikringsbetingelser fremgår:

"**Gruppeulykkesforsikring**

…

Forsikringens omfang

Forsikringen dækker, hvis et ulykkestilfælde medfører varig invaliditet på mindst 25 % i henhold til Sikkerhedsstyrelsens méntabel.

Ved invaliditetsgrader mellem 25 og 50% ydes dækningen i procent af forsikringssummen. "

Nævnet udtaler:

Klageren har tegnet en gruppeulykkesforsikring i selskabet. Den omstændighed, at klageren ikke er opmærksom på forsikringens eksistens, indebærer ikke, at krav, som klageren måtte have i henhold til forsikringen, ikke forældes i henhold til forsikringsaftalelovens § 29.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at kravet på forsikringsdækning må anses for at være forældet på anmeldelsestidspunktet i medfør af den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann